# ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ( πρώτο τμήμα )
της 21ης Ιανουαρίου 1987 *

Στην υπόθεση 204/85,

**Βασιλική Στρογγύλη,** κάτοικος Bertrange ( Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου ), 244, rue de Luxembourg, επικουρούμενη και εκπροσωπούμενη από τον Jean-Noël Louis, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Nicolas Decker, 16, avenue Marie-Thérèse,

προσφεύγουσα,

κατά

**Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,** εκπροσωπούμενου από το γραμματέα του Jean-Aimé Stoll και τον Michael Becker, επικουρούμενους από τη Luciette Defalque, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την έδρα του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 29, rue Aldringen,

καθού,

υποστηριζόμενου από την

**Ανδρονίκη Βλάχου,** εκπροσωπούμενη από τον Victor Biel, δικηγόρο Λουξεμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον εντολέα της, 18 A, rue des Glacis,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως, της 26ης Νοεμβρίου 1984, του γραμματέα του Ελεγκτικού Συνεδρίου υπεύθυνου για τη διοίκηση του προσωπικού, περί μονιμοποιήσεως της Ανδρονίκης Βλάχου, δοκίμου υπαλλήλου με βαθμό LA 6 που υπηρετεί στον « τομέα προεδρία »,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ( πρώτο τμήμα )

συγκείμενο από τους F. Schockweiler, πρόεδρο τμήματος, G. Bosco και R. Joliet, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz
γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας

αφού έλαβε υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 8ης Οκτωβρίου 1986,

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 23ης Οκτωβρίου 1986,

εκδίδει την ακόλουθη

## Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 3 Ιουλίου 1985 η Βασιλική Στρογγύλη, υπάλληλος κατά το χρόνο εκείνο με βαθμό LA 7 στο Ελεγκτικό Συνέδριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, άσκησε προσφυγή που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της 26ης Νοεμβρίου 1984 του γραμματέα του Ελεγκτικού Συνεδρίου με την οποία μονιμοποιήθηκε η Ανδρονίκη Βλάχου, δόκιμος υπάλληλος με βαθμό LA 6 που υπηρετούσε στον « τομέα προεδρία ».

2 Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση, αναπτύσσονται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά, η διαδικασία, οι λόγοι και τα επιχειρήματα των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται πιο κάτω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για να σχηματίσει κρίση το Δικαστήριο.

3 Η Στρογγύλη υποστηρίζει ότι η απόφαση μονιμοποιήσεως της Βλάχου αντίκειται στα άρθρα 27 και 34 του κανονισμού της υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων ( στο εξής: κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως ), διότι εκδόθηκε αν και είχε αποδειχτεί ότι η Βλάχου δεν είχε επαρκή προσόντα για να μονιμοποιηθεί, επίσης δε φέρει το στίγμα καταχρήσεως εξουσίας, καθόσον μια τέτοια απόφαση δεν λαμβάνει υπόψη το συμφέρον της υπηρεσίας.

4 Το Ελεγκτικό Συνέδριο, καθού, υποστηριζόμενο ως προς τα αιτήματά του από τη Βλάχου, ως παρεμβαίνουσα, αμφισβητεί κατά πρώτο το παραδεκτό της προσφυγής για το λόγο ότι, μεταξύ άλλων, η Στρογγύλη δεν προβάλλει καμία βλαπτική πράξη που να τη ζημιώνει προσωπικά και δεν μπορεί να δικαιολογήσει την προσφυγή της βάσει εννόμου συμφέροντος γεγεννημένου και ενεστώτος και επαρκώς συγκεκριμένου.

5 Η Στρογγύλη απαντά ότι το συμφέρον της να ασκήσει προσφυγή κατά της αποφάσεως μονιμοποιήσεως της Βλάχου προκύπτει:

α) από το συμφέρον της, ως υπαλλήλου, να επαγρυπνεί ώστε τα κοινοτικά όργανα να έχουν υπηρεσίες με υπαλλήλους ικανούς και επιδεικνύοντες καλή συμπεριφορά·

β) από το συμφέρον της που συνίσταται στο ότι η εύρυθμη λειτουργία του ελληνικού μεταφραστικού τμήματος και το περιβάλλον της εργασίας στα πλαίσια του τμήματος αυτού να μη διαταράσσονται από την παρουσία προσώπου που δεν διαθέτει τα αναγκαία προσόντα και ικανότητα για την άσκηση των καθηκόντων που του έχουν ανατεθεί·

γ) από το συμφέρον της να μη μειωθούν οι πιθανότητές της για προαγωγή στο βαθμό LA 6, συμφέρον το οποίο πρέπει να εκτιμηθεί κατά την ημερομηνία ασκήσεως της προσφυγής, και από το συμφέρον της να μην υποστεί τον « αθέμιτο ανταγωνισμό » της Βλάχου σε ενδεχόμενους διαγωνισμούς για θέση της σταδιοδρομίας LA 5/LA 4.

6 Κατόπιν της προβολής ενστάσεως απαραδέκτου από το Ελεγκτικό Συνέδριο, πρέπει να εξακριβωθεί αν η προσφυγή πληροί ή όχι τις προϋποθέσεις του παραδεκτού που ορίζει ο κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως. Πρέπει σχετικά να υπενθυμιστεί ότι, κατά το άρθρο 91, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, είναι παραδεκτές μόνο οι προσφυγές που ασκούνται κατά « βλαπτικής πράξης » εις βάρος του προσφεύγοντος και ότι, σύμφωνα με πάγια νομολογία του Δικαστηρίου ( βλέπε αποφάσεις της 1ης Ιουλίου 1964, Pistoj, 26/63, Rec. σ. 673, και της 1ης Φεβρουαρίου 1979, Deshormes,17/78, Rec. σ. 189 ), μπορούν να θεωρηθούν ως βλαπτικές πράξεις μόνο εκείνες που θίγουν απευθείας και αμέσως τη νομική κατάσταση των ενδιαφερομένων.

7 Κανένα από τα προβαλλόμενα από τη Στρογγύλη περιστατικά δεν επιτρέπει να θεωρηθεί ότι η μονιμοποίηση της Βλάχου συνιστά βλαπτική πράξη εις βάρος της προσφεύγουσας.

8 Πράγματι, τα αναφερθέντα συμφέροντα υπό στοιχεία α ) και β ) δεν είναι συμφέροντα που αναγνωρίζονται ως προς τους μονίμους και μη μονίμους υπαλλήλους θεωρούμενους ατομικά, αλλά ίδια συμφέροντα της διοίκησης, στην οποία ανήκει η διασφάλιση της οργανώσεως και της εύρυθμης λειτουργίας των υπηρεσιών.

9 Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου ( απόφαση της 30ής Ιουνίου 1983, Schloh, 85/82, Συλλογή σ. 2105 ), τέτοια συμφέροντα, τα οποία δεν λαμβάνουν υπόψη οποιαδήποτε βλάβη της νομικής καταστάσεως εκείνων που τα επικαλούνται, δεν μπορούν να στηρίξουν το παραδεκτό προσφυγής, δεδομένου ότι ένας μόνιμος ή μη μόνιμος υπάλληλος « δεν νομιμοποιείται να προσφεύγει υπέρ του νόμου ή των κοινοτικών οργάνων και δεν μπορεί να προβάλει, προς στήριξη προσφυγής ακύρωσης διορισμού, παρά μόνο αιτιάσεις που τον αφορούν ατομικά ».

10 Ως προς το συμφέρον που αναφέρθηκε παραπάνω υπό στοιχείο γ ), πρέπει επίσης να αποκλειστεί ότι η μονιμοποίηση της Βλάχου συνιστά βλαπτική πράξη κατά της Στρογγύλη, η οποία δεν είχε συμμετάσχει στο διαγωνισμό βάσει του οποίου η Βλάχου διορίστηκε δόκιμη υπάλληλος και ότι δεν μπορούσε να προαχθεί στο βαθμό LA 6 κατά την ημερομηνία κατά την οποία η Βλάχου μονιμοποιήθηκε στο βαθμό αυτό.

11 Το συμφέρον που επικαλείται η Στρογγύλη να μη μειωθούν οι πιθανότητες προαγωγής της στο βαθμό LA 6 κατόπιν του διορισμού της Βλάχου και να μην υποστεί « τον αθέμιτο » ανταγωνισμό της σε διαγωνισμούς που θα διοργανωθούν στο μέλλον για θέσεις της σταδιοδρομίας LA 5/LA 4 εντός του Ελεγκτικού Συνεδρίου είναι στην πραγματικότητα ένα μελλοντικό και υποθετικό συμφέρον, το οποίο δεν καλύπτει, ως τέτοιο, τις απαιτήσεις που ρητώς αναφέρονται στη νομολογία του Δικαστηρίου.

12 Ενόψει των προηγουμένων σκέψεων πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή ως απαράδεκτη λόγω ελλείψεως βλαπτικής πράξεως εις βάρος της προσφεύγουσας.

**Επί των δικαστικών εξόδων**

13 Κατά το άρθρο 70 του κανονισμού διαδικασίας, προκειμένου περί προσφυγών υπαλλήλων τα όργανα φέρουν τα έξοδά τους υπό την επιφύλαξη του δευτέρου εδαφίου της

παραγράφου 3 του άρθρου 69. Κατά τη διάταξη αυτή το Δικαστήριο μπορεί να καταδικάσει το διάδικο να καταβάλει στον αντίδικο τα έξοδα στα οποία αναγκάστηκε να υποβληθεί και τα οποία το Δικαστήριο κρίνει ότι προκλήθηκαν χωρίς εύλογη αιτία ή κακοβούλως.

14 Το Ελεγκτικό Συνέδριο ζήτησε ρητά την καταδίκη της προσφεύγουσας στα δικαστικά έξοδα με την αιτιολογία ότι η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή, αν και το καθού της επέστησε πολλές φορές την προσοχή, εγγράφως και προφορικά, επί της πραγματικής και νομικής καταστάσεως που οδηγεί στο να θεωρηθεί η προσφυγή της ως προφανώς απαράδεκτη.

15 Λαμβάνοντας υπόψη ότι η Στρογγύλη άσκησε προσφυγή, αν και εύκολα μπορούσε να προβλέψει ότι σύμφωνα με τον κανονισμό υπηρεσιακής καταστάσεως και την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου η προσφυγή αυτή θα κρινόταν ως απαράδεκτη, πρέπει να καταδικαστεί στα έξοδα του καθού.

16 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί επίσης στα έξοδα της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

**1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.**

**2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα έξοδα του καθού και της παρεμβαίνουσας.**

Schockweiler Bosco Joliet

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 21 Ιανουαρίου 1987.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος

F. Schockweiler